

Састанак Савета за омладину у Новом Саду

29. април 2011.

Савет за омладину организовао је састанак којем су присуствовали високи функционери Српске радикалне странке са циљем да приближе политичко деловање странке младим члановима. Састанак је замишљен и одржан као дебата отвореног типа, у којој су омладинци постављали питања и давали коментаре и сугестије на рад странке.

Тадић даје подршку кршењу Дејтонског споразума

28. април 2011.

Српска радикална странка најоштрије осуђује Став Бориса Тадића поводом предстојећег референдума у Републици Српској о наметнутим законима високог представника за БиХ - да „Србија неће

да се меша у унутрашње ствари Бих“, истакла је на конференцији за новинаре Вјерица Радета, члан Председничког колегијума.

Она је нагласила да Тадић, осим што непрестано крши Устав Србије и прекорачује своја овлашћења, сада даје подршку кршењу Дејтонског споразума. Србија је гарант Дејтонског споразума и мора да се умеша сваки пут када се он на било који начин угрожава. Зато сада мора да подржи одржавање референдума у Републици Српској јер је његов циљ заштита Дејтонског споразума, објаснила је Радета.

Формирање правосудних институција на нивоу државе супротно је Дејтонском споразуму и Република Српска никада није дала сагласност за формирање тих институција, рекла је Радета.

Она је подсетила да је још 2000. године високи представник Педи Ешдаун, декретом формирао правосудне органе у БиХ, без одлуке Народне скупштине Републике Српске иако он по Дејтонском споразуму нема такве надлежности.

333. конференција Комитета 8. мај 2011.

Зоран Красић: Добар дан, даме и господо. Ово је наша редовна конференција за новинаре која је посвећена суђењу Војиславу Шешељу.

За почетак неколико коментара који се тичу ове одлуке и издвојеног мишљења. Очигледно Одлука и издвојено мишљење треба да буду неки путоказ шта даље, како даље. Поставља се питање зашто су судије примениле у овом предмету овако низак стандард преиспитивања досадашњег рада тужилаштва. Сада је јасно да одлука и издвојено мишљење представљају једну целину.

Одбацујући захтев за доношење ослобађајуће пресуде, ма колико деловало интересантно јавности да су се они ослонили само на подстицање као један од видова кривичне одговорности, а да подсетим у оптужници против Војислава Шешеља написани су скоро сви видови одговорности. Тужилаштво сматра да је он одговоран и за планирање, и за наређивање, и за подстицање, и да је он починио, и да је помагао и подржавао у планирању и припремању, почињењу, и да је био учесник у удруженом злочиначком подухвату по основу три вида учешћа у удруженом злочиначком подухвату.

И како се има у виду каква је ова званична одлука, онда практично код Војислава Шешеља и даље стоји та оптужница, а то што је издвојеним мишљењем судије Антонетија наводно било основа да се б тачака одбаце, а да се задрже, евентуално још само те 3 за које је наводно тужилаштво доставило неке доказе којима када би се ветовало неко би могао да закључи да постоји одговорност Војислава Шешеља. Из саме ове конструкције ових речи видите шта се све користи да би се оправдао незаконити притвор који траје већ 9 година у Хашком трибуналу. Невероватне ствари су се десиле. Једноставно судије су промениле стандард.

Само да подсетим, Војислав Шешељ је у притвору од 17. фебруара 2003. године. Ваљда су замрзнути прописи са тим датумом, ако уопште може да се назове прописом оно што користи Хашки трибунал. Како је могуће да примене принцип довољно да постоји један доказ који би указивао на евентуалну кривичу и да се онда одбаци захтев.

Шта је са другим предметима? Да ли су одбациване тачке оптужнице? Шта је то на њих толико утицало да је ослобађајућа пресуда у овој фази била тежак залог за судије Хашког трибунала очигледно предстојећи избори! Како је могуће да се неко назива разумним судијом уколико прихвати изјаву сведока који је дао истражитељима тужилаштва и прави се да није чуо у судници када је то исто лице током сведочења *viva voce* демантовало све те изјаве и указало на притиске и на остале сметње под којима је давао изјаву. Зар је могуће да се даје примат изјави датој истражитељима тужилаштва у односу на оно што је човек непосредно саопштио у самој судници? То је просто невероватно. Онда кажу да се нису упуштали у оцену доказне вредности свих изведених доказа. Ето видите како једна игра речи може да послужи за превару, а видите и сами јавност је приметила ту превару.

Ево већ данима све новине објављују или коментаре, или ставове, или мишљења, или уопште реакције где се људи згражавају над чињеницом да Војислав Шешељ данас није на слободи. Наравно сад креће та хашка кампања, медијска против Војислава Шешеља који је у притвору са разноразним варијантама, нагађањима. Не би ме изненадило да кажу да и Војислав Шешељ тражи преко хлеба погачу. Војислав Шешељ је испоставио захтеве. То нису захтеви које је он први пут саопштио пре неколико дана. То су захтеви који постоје малтене од првог дана притвора.

Како је могуће размишљати о некој одбрани уколико и даље постоји забрана привилеговане комуникације са правним саветницима? Немогуће је припремати одбрану, поготово је немогуће да он припрема одбрану сам у ћелији а да не може да прича о предмету са људима који су званично његови правни саветници. То је прва и најважнија ствар.

Други тај захтев, како је могуће да правни саветник слободно поступа и помаже Војиславу Шешељу а у Хашком трибуналу воде *ex parte* дисциплински поступак или имају намеру да покрену дисциплински поступак против Бориса Алексића. При том Борис Алексић уопште није ни адвокат, није ни члан удружења бранилаца који постоји пред Хашким трибуналом и уопште се не зна која би то сврха била, ко-

ја функција била тог поступка и зашто је уопште поступак. Шта је то могао Борис Алексић да упропасти када није наступао као бранилац?

Трећа ствар, Хашки трибунал дугује Војиславу Шешелу. Зашто дугује? Постоје бројне одлуке по којима Секретаријат мора да финансира, мора да одвоји средства и да финансира одбрану Војислава Шешела. Као што се финансирају све друге одбране. Једина одбрана која се не финансира јесте одбрана Војислава Шешела. Како је могуће да се припрема евентуално извођење доказа одбране уколико се не располаже средствима која су неопходна за припрему одбране?

Одмах да објасним. Хашки трибунал преко своје инфраструктуре, канцеларије у Београду, система невладиних организација и свих потенцијала Републике Србије, државних потенцијала, жури, контактира, обезбеђује сведоке овде, води их у Хаг, тамо их припремају а непосредно пре него што се појаве проверавају да ли су напамет научили оно што треба да кажу у судници. То данима траје. Ваљда принцип једнаког оружја налаже да та иста права треба да има и одбрана. И врло логички и врло једноставно.

Што се тиче оног захтева који се тиче да му се достави документација везана за наводно покренути поступак за непоштовање суда из 2005. године, само да подсетим. Војислав је малтене после годину дана сазнао да су они тајно водили неки поступак за непоштовање суда против њега, да је тужилаштво доставило захтев и да је претресно веће одбацило тај захтев. Ваљда је елементарно право Војислава Шешела као оптуженог да зна, да добије тај папир и да сазна шта је то тужилаштво тражило и како је претресно веће одлучило. Шта је то страшно? Ваљда свако треба да зна све што други имају о њему; поготово у овако казненом поступку.

И трећа ствар само да подсетим, Војислав Шешел је 1 000 страна материјала, докумената писаних дао на превођење Хашком трибуналу у циљу припреме одбране и најавио да ће то да користи као доказна документација приликом извођења доказа одбране. Додуше за неке је рекао да их може користити и током унакрсног испитивања. Дао је своје две књиге од по 1 000 страна и рекао да се и то преведе. Претресно веће је

одлучило и наложило да се то преведе на енглески језик, као радни језик суда, како би се то користило у доказном поступку одбране.

Значи, Војислав Шешел ништа није тражио више од онога што има по Статуту, Правилнику и међународним стандардима и оно што је већ одлучено од стране претресног већа. За све то постоји одлука претресног већа.

Значи, Војислав Шешел овим захтевима само жели да уклони оне фактичке забране које и даље постоје. Он је врло јасно рекао каква му је намера. То су његови услови ако се планира, ако постоји могућност да се даље изводе докази одбране.

Видите сад у медијима се ствара ситуација - извођење доказа одбране би значило продужење притвора. И сад свако лицитира на свој начин. Сад се јављају и невероватне ствари и они који су молили да се Војислав Шешел пребаци у Хаг сад се у јавности представљају као људи који уважавају позицију Војислава Шешела и свесни су ситуације да Војислав Шешел не може бити кривично одговоран. Па се чак и јављају и они који су правили неке афере попут афере Хртковци, па сада ретерирају, па сад шта треба да закључимо да су се шалили. Они се шалили, а човек 9 година у притвору. И Војислав Шешел је увек јасан и он је то јасно поновио. Не кажем саопштио, него поновио судијама пошто је то познато и судијама и јавности. Од тога зависи какав ће даљи ток поступка бити. И то је јасно саопштио и ту нема никаквих нагађања, апсолутно нема никаквих нагађања. Код Војислава је све јасно. Да ли се неко плаши доказног поступка одбране, нека размисли. Војислав Шешел само користи своје легитимно право на одбрану, а сви ови споредни и сви ови који су молили Карлу дел Понте да води Шешела у Хаг и да га не враћа више нека размишљају шта су урадили, због чега су урадили и где су државу довели. Држава 11 година иде проверено самоубилачким путем према евроатлантским интеграцијама, а ми никада нећемо бити чланови Европске уније и НАТО пакта. Захваљујући Војиславу Шешелу ми то сазнајемо и можемо сви да се оријентишемо, да схватимо о чему се ради.

Толико смо имали за данашњу конференцију за новинаре. Има ли питања? Ако нема, хвала.

Плави караван

4. мај 2011.

Поводом одлуке Претресног већа 3 Хашког трибунала да председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешел, остане и даље у притвору, активисти Српске радикалне странке организовали су "плави караван", протестну колону аутомобила која је прошла главним улицама.

Нови Сад

Зрењанин

Чукарица

Звездара

Младеновац

Оснивач и издавач: Српска радикална странка, **За издавача:** др Војислав Шешел,

Уредник издања: Елена Божић-Талијан, **Заменик уредника:** Марина Томан,

Тираж: 500 примерака

Редакција прима пошту на адресу: „Велика Србија”, Трг победе 3, 11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија” уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године